

Blvd

Toekomst van de Boulevard

Chambres d'amis

Corrie de Groot krijgt een lintje

Boulevard STICHTING
VAN EN VOOR BEWONERS EN BEDRIJVEN

Blvd is het magazine van en voor donateurs, bewoners & bedrijven van Stichting Boulevard
Verschijnt 2 à 4 keer per jaar
Jaargang 5 • Nummer 8
April 2017

ADA HILL IN GESPREK MET JONAS (13) EN LISELOTTE (10)

Jonas en Liselotte wonen met hun ouders Ivar Josselin de Jong en Eline Gerats op de Mathenesserlaan 465 B. Een 1e en 2e etage plus souterrain. Met een royale voor- en achtertuin.

Hoe is het om op de Mathenesserlaan te wonen?

Liselotte_ De grote tuin met trampoline is heerlijk maar s'ochtends en avonds in bed irriteren de verkeersgeluiden wel eens. Sirenes en getoeter van auto's. Het huis is heel fijn en ik heb veel vrienden op de laan.

Jonas_ Het is een heerlijk huis. Ik geniet in de zomer van de tuin met trampoline. Je hebt hier alles lekker dichtbij. Tram, bus, winkels en de school.

Welke basisschool of middelbare school bezoeken jullie?

Liselotte_ Ik zit op de van Oldenbarnevelt basisschool.

Jonas_ Was daar ook en zit nu op het Libanon Lyceum.

Bespeel je een instrument?

Liselotte_ Ik speel dwarsfluit en volg lessen bij het SKVR.

Jonas_ Ik had gitaarles bij de SKVR, maar heb er nu geen tijd meer voor.

Welke sport beoefen je?

Liselotte_ Ik zit op hockey D2 bij HCS (hockeyclub Schiedam). Zomers gaan we in Friesland zeilen met een Valk of een Fox. Een Fox is een kleine zeilboot met kajuit waarin je kunt slapen.

Jonas_ Ik zit ook op hockey bij HCS in C1. Zeilen in de zomer. Ik heb mijn drie basis diploma's CWO 1,2 en 3. Daarna ben ik doorgegaan met een Zwaardboot 1 en heb daarvan twee diploma's behaald. Van Zwaardboot 2 heb ik één diploma.

Wat is jullie lievelingseten?

Liselotte_ Pasta met groene saus (spinazie) en gebakken aardappeltjes met broccoli.

Jonas_ Ja, ik ben ook dol op Italiaans eten, maar eet ook graag sushi.

Hebben jullie een favoriet TV-programma?

Liselotte_ Ja, NCIS op net 5. De serie van Los Angeles vind ik het leukst.

Jonas_ Op Netflix de drie films 'The Oceans'. Het gaat over drie boeven die op humoristische wijze en met veel high-tech middelen te werk gaan.

Hebben jullie toekomstdromen (ogen vol vraagtekens)?

Liselotte_ Nee, niet echt.

Jonas bloost en schudt een beetje van 'nee' totdat zijn zus zegt dat hij er op school een werkstuk over heeft geschreven. Jonas haalt vervolgens zijn keurig in ringband gebonden werkstuk erbij. Een boekje met kleuren foto's en illustraties en leest er een stukje uit voor.

Jonas_ Ik wil later geschiedenis gaan studeren en ook gaan schilderen. Een leuke lieve vrouw trouwen en twee kinderen. Een mooi huis aan het water met een eigen boot. Hoop dan ook nog mooie reizen te kunnen maken.

Wow, Jonas! Staan de meisjes in de klas al voor je in de rij?

Pfff... het zweet breekt hem uit door deze vraag dus vervolg ik snel met: Het zal je in elk geval wel pep geven om je best te blijven doen.

Wat zouden jullie graag veranderd willen zien in de wereld?"

Liselotte_ Dat er geen geweld meer in de wereld is en mensen elkaar met respect behandelen.

Hoe zou je daaraan kunnen meewerken?

Liselotte_ Nou, door zelf het goede voorbeeld te zijn.

Jonas_ Dat iedereen zijn medemens behandelt zoals hij zelf behandeld wil worden.

inhoudsopgave

boulevard kids	2
woord van de voorzitter	3
de toekomst van de boulevard	4
corrie de groot	6
antoine uitdenhaag	8
pieter belt aan	10
chambres d'amis	11
volksuniversiteit	14
leesclub van alles	15
colofon	15
nico haasbroek	16

Beste Boulevaarder

Onder de regie van een deels vernieuwde redactie ligt er weer een nieuwe editie van het Boulevard Magazine in de brievenbus van de donateurs. Het blad ziet er weer fantastisch uit. Wat een kwaliteit hebben we in ons midden. En dat geldt ook voor de andere vrijwilligers. Maar laten we ons niet in slaap sussen. Op de donateursavond hebben we als bestuur nogmaals gesondeerd dat we er voor moeten zorgen dat de Stichting Boulevard krachtig en vitaal blijft. Het goede werk komt op steeds minder schouders terecht en hoewel er veel nieuwe instroom is, neemt het aantal donateurs jaarlijks telkens een beetje af. Er wordt gezegd dat het te goed gaat, maar dat is wellicht te makkelijk. Daarom zijn we ook blij met het initiatief van vijf boulevaarders die in een strategiegroep nadenken over de toekomst van Boulevard en een invulling van een vernieuwd bestuur na het vertrek van uw voorzitter. Onderwijl houden Koos, Leo en ik vinger aan de pols en komen we maandelijks bij elkaar. Maar er is nieuws. Op 20 april kwam de strategiegroep met een inspiratiebijeenkomst waarin ze aan de hand van een aantal uitgewerkte thema's met donateurs in gesprek zijn gegaan over de toekomst van onze waardevolle Boulevard. Het was een boeiende avond en wij bedanken iedereen die aanwezig was.

Namens het bestuur,
Erwin Zwijnenburg

JA, IK WORD GRAAG VRIEND VAN DE BOULEVARD

Bent u pas op de Mathenesserlaan, de Heemraadssingel, het Heemraadsplein of in één van de zijstraten komen wonen of is uw bedrijf hier recentelijk gevestigd? Of woont en/of werkt u hier al langer en steunt u onze doelstellingen? Dan nodigen wij u van harte uit om donateur te worden. Het lidmaatschap voor particulieren bedraagt € 35 per jaar, voor bedrijven is het € 70 per jaar. U kunt zich aanmelden via de website of stuur een mailtje naar secretariaat@boulevard.nl Wij nemen dan zo snel mogelijk contact met u op.

Beste Boulevaarder,

Met ingang van dit nummer heeft het magazine een nieuwe vormgever, een nieuwe drukker en een nieuwe eindredacteur. De vorige eindredacteurs – Landa Endlich en Marije Huijssen – hebben het stokje node door moeten geven. Landa gaat ons woongebied verlaten, Marije heeft het te druk met haar huidige werkzaamheden. Wij danken beiden voor hun inzet de afgelopen jaren en de prachtige nummers die onder hun bezielende leiding zijn verschenen.

Een andere vormgever leidt tot een andere vormgeving van het magazine. Stap 1 in een nieuwe verfrissende vormgeving is gezet. Het huidige nummer is daar een proeve van. In de toekomstige nummers zetten wij de volgende stappen. Wij willen u graag verrassen.

Rob de Moes, eindredacteur

De toekomst van de Boulevard

Op 20 april 2017 vond in Staluse Pera een gedenkwaardige avond plaats over de toekomst van de Boulevard. In het septembernummer van Boulevard Magazine en de volgende nieuwsbrief zal een verslag van deze avond volgen. Voor degenen die op 20 april niet aanwezig konden zijn hier nogmaals een samenvatting van de ideeën die op die avond werden besproken.

Boulevard is ooit ontstaan als protest tegen de toenemende prostitutie- en drugsoverlast op en rond de Heemraadssingel/plein en de Mathenesserlaan. Nu de rust lijkt te zijn weer gekeerd is het goed om ons af te vragen wat nu en in de toekomst de betekenis van Boulevard kan zijn.

Een initiatiefgroep van Willem Jan Droog, Jan Willem de Laive, Germaine Sanders, Nico Haasbroek, Hans van Dam en Rob de Moes heeft op donderdag 20 april j.l. in de balletschool Staluse Pera aan de Heemraadssingel een avond belegd met nieuwe opwekkende vergezichten voor Boulevard:

– Boulevard als actief onderdeel van het succesvolle Mooi, Mooier Middelland-experiment (samenwerking tussen de gemeente en de bewoners)
Nico Haasbroek en andere MMM-ers (die in het Boulevard-gebied wonen) zijn aanwezig.

– Sterkere knopen leggen in de slimme stad. Germaine Sanders schetst de rode draad die Boulevard kan zijn in een groter geheel.

– Boulevard als cultureel weefsel: van 'actiegroep tegen stedelijke verloedering' naar 'actiegroep voor culturele vernieuwing' door Hans van Dam.

We leven in nieuwe spannende tijden waarin Boulevard nog veel meer kan zijn dan wat het nu is.

1 Mooi, Mooier Middelland (MMM)

MMM is een cocreatie-experiment in Middelland waarbij burgemeester Aboutaleb, bewoners en wijkambtenaren betrokken zijn. Het begon in het najaar van 2015. Inmiddels is er een budget van ruim € 7 miljoen voor de lopende college periode beschikbaar gesteld, waarmee de bewoners van Middelland allerlei plannen proberen te realiseren. Het 'Huis van de wijk', in Middelland opgeknipt in twaalf huisjes op twaalf plekken, speelt in het bedenken en uitvoeren van die plannen een belangrijke rol. Middelland is ruim honderd jaar geleden door G.J. de Jongh bewust ontworpen als een buurt voor drie groepen bewoners: rijk, middenklasse en arm. De vraag is of Boulevard een nieuw soort huis van de wijk kan of wil worden. Het zou betekenen dat Boulevarders actief mee gaan doen in het veranderingsproces van Mooi, Mooier Middelland.

Concreet idee: Boulevard als 'huisje' van de wijk, oftewel een actieve nieuwe partij in het MMM-proces.

2 Het Boulevard bijzondere burgerorganisatie IDEE

Ruimte

Lange tijd is gedacht dat een sterke stad draait om vlotte wegen, statige stations en spectaculaire havens. Natuurlijk, dat is zo.

Tijd

Inmiddels is ontdekt dat een aantrekkelijke stad toch meer nodig heeft dan dat. Hoe werkt dat?

Mensen

De stad is een plek waar mensen en macht van oudsher elkaar versterken. De plek waar meer mogelijk is omdat er veel verschillende soorten mensen samen komen die met elkaar zaken doen. Ze maken mooiere dingen, pakken grotere zaken aan en kunnen beter voor elkaar zorgen. Dat kan. Maar gebeurt het ook?

Toekomst

Boulevard is een bijzondere burgerorganisatie met het oog op gewenste toekomst. Een verbond dat het, hier en nu, mogelijk maakt voor mensen om te delen wat ons sterker maakt, en om vrij te zijn niet te moeten delen. Dat is de kracht van Boulevard. Een bijzondere bewonersclub van mensen met ideeën, en plannen en projecten die flexibel onderdeel kunnen zijn van grotere gehelen.

Voorbeelden

Het Boulevardgebied is een markant onderdeel van de multiculturele handelsstad Rotterdam. Het gebied heeft een verleidelijke stijl en sfeer die zowel de plek als de mensen kenmerken. Dat kan nog sterker worden. Als er meer

samenhang is tussen wat er gebeurt en wat dat waard is voor de toekomst van ons allemaal. Boulevard stimuleert het samenspel tussen alles wat openbaar is, de collectieve verantwoordelijkheid en het gebruik door burgers. In het Boulevardgebied leiden burgerinitiatieven tot experimenten van innovatief stadsbestuur. In het Boulevardgebied kun je zien hoe lokale verbeteringen kunnen bijdragen aan sterkere systemen van water, groen en verkeer voor de hele stad of in het algemeen.

Waarom?

Omdat het leuker is want het werkt direct. Het gebied wordt mooier, grootser en mensen zorgen beter voor elkaar.

3 Het culturele weefsel van Stichting Boulevard

Omdat onze stad in 'grootstedelijke zin' in de lift zit, zou ook Stichting Boulevard een switch moeten maken van 'actiegroep tegen stedelijke verloedering' naar 'actiegroep voor culturele vernieuwing', te beginnen bij zichzelf. Juist dit gebied biedt een enorme potentie voor cultureel initiatief. Juist dit stedelijke weefsel biedt de basis voor de groei van een nieuw en gezond cultureel weefsel waarin onze eigen culturele identiteit kan groeien en bloeien, juist in een tijd waarin oude zekerheden hiervoor grotendeels zijn verdwenen.

De plek waarop wij wonen en de opmerkzaamheid daarvoor lijkt van steeds minder belang voor onze culturele identiteit. Nieuwe technologieën breken in hoog tempo vertrouwde verbanden en waarheden af. Uiteindelijk zal deze technologische revolutie onvermijdelijk leiden tot nieuwe verbanden en waarheden. Maar hoe gaan die er uit zien? Allerlei opdoemende scenario's doen soms het ergste vrezen.

Toch staan wij nog steeds met beide voeten op de grond waarop wij leven, ook als de suggestie wordt gewekt dat dit niet zo is: het is belangrijk om ook in een concreet levende gemeenschap te staan waarin nagedacht wordt over wat er toe doet, wat redelijk is, wat weten is en wat waarheid is. Staande op deze grond kunnen wij nieuwe verbanden en waarheden mede vorm geven, ook in deze tijd. Mensen die zichzelf goed kennen zijn nieuwsgierig naar elkaar en ontmoeten elkaar anders dan mensen die geen overzicht over zichzelf hebben. Zo worden ontmoetingen levendiger, zorgvuldiger en interessanter.

Concrete ideeën:

- Chambres d'Amis. Cultuur, zoals poëzie en muziek, in de huiselijke omgeving van huizen in de hoofd- en zijstraten van het Boulevardgebied (zie elders in dit nummer).
- De Leesclub van Alles (zie eveneens elders in dit nummer).

Corrie de Groot krijgt een lintje!

Josje van Koppen: Via de werkgroep Buitenruimte van Boulevard heb ik Corrie leren kennen. Corrie is vooral bijzonder door de vanzelfsprekendheid waarmee ze alles omarmd wat met mensen en contact met elkaar te maken heeft. In haar werk, in de buurt, op school, en nu weer in de buurtkamer. Zo gul, warm en betrokken, daar vind je er niet veel van, leve Corrie!

Edwin Zwijnenburg: Voorzitter Stichting Boulevard (sinds 2013), waar Corrie sinds de oprichting heel actief lid van is. Voor het bestuur van de stichting is Corrie de Groot met de werkgroep contactpersonen al vele jaren het kloppend hart van Boulevard waarin relevante informatie wordt gedeeld en om weer verder te delen met donateurs. Corrie doet dat met een ijver en positieve energie die maakt dat het team contactpersonen haar vitaliteit houdt. Ze verdient alle lof en waardering daarvoor.

Katinka Broos: Ik was dominee (tot 2015) bij het wijkpastoraat waar Corrie zelf nog steeds actief is. (nu werkzaam in de Bergsingelkerk). Corrie is een actieve vrijwilligster en zet zich met hart en ziel in voor de kerkgemeenschap en daarbuiten.

Jan Willem de Laive: Als lid van de werkgroep contactpersonen van Boulevard heb ik Corrie leren kennen als een zeer actieve en betrokken buurtbewoner.

Mischa van Teeffelen: Ik ken Corrie op twee manieren: van de buurtactiviteiten die ze vaak (mede) organiseert en de buurtetalage aan de Vierambachtsstraat waarvan Corrie geregeld heeft dat Josje van Koppen en ik die hebben ingericht, en als zeer betrokken oncologisch verpleegkundige van onze zoon Milan Herman.

Willem Jan Droog: Bestuurslid Boulevard van 2001-2012 en zo veel te maken met Corrie, voorzitter werkgroep Boulevard Biz 2011 - heden. Tevens ken ik haar als buurvrouw en in haar hoedanigheid van betrokken oncologisch verpleegkundige van onze dochter Coco Droog.

Niels Hoogwerf: Ik werk veel samen met Corrie om maatschappelijke problemen in de wijk op te lossen, o.a. in het Nozepadje en bij Buurt Bestuurt. Corrie is een zeer betrokken bewoner uit de wijk waar ik voor werk namens de gemeente Rotterdam.

Aad van den Hoogen: Als wijkagent heb ik Corrie leren kennen als een zeer betrokken bewoner van de Nozemanbuurt, met name haar inspanning voor Buurt Bestuurt en het Nozemanpandje vielen hierbij op. In het Nozemanpandje zocht zij nadrukkelijk de verbinding met de jeugd. Onder andere door taallessen te geven en leesmiddagen te organiseren. In een wijk met veel verschillende nationaliteiten en geloofsovertuigingen is zij een bruggebouwer pur sang. Ik heb de afgelopen jaren met veel plezier met haar samengewerkt tot ik enkele maanden geleden elders aan de slag ging.

Hans Siertsema: Buurman en voorzitter van Stichting Boulevard 2002-2009. Ken Corrie al zo lang als we hier wonen sinds 1995. Een zeer bij de buurt betrokken vrouw, die jaren het gezicht was van de werkgroep contactpersonen van Stichting Boulevard. Daarnaast ook de verbindende schakel tussen andere buurtverenigingen zoals Aktiegroep Nieuwe Westen in het buurtgebouw aan de Pupillenstraat. Haar belangeloze inzet geeft menig bewoner een warm thuisgevoel.

Gerard Peet: Corrie is niet alleen een zeer actieve buurvrouw die goede dingen doet voor de buurt, maar ze heeft ook meegeholpen met het maken van het Heemraadssingelboek, dat in 2000 is verschenen. Ze heeft onder andere een aantal oudere buurtbewoners geïnterviewd.

Kamiel Arents: Werkt als vrijwilliger met Corrie samen in het Nozepadje. Hij is helaas vanwege vakantie onbereikbaar, maar hij zou de aanvraag zeker ondersteunen.

Angélique Boel: buurvrouw, vriendin, en mede-actief lid van Boulevard sinds de oprichting, met name bij de werkgroep Buitenruimte, de herinrichting van Heemraadsplein en Heemraadspark, het Opzoomeren, 'Mensen maken de stad' en vele andere activiteiten in onze straat, buurt, en wijk(en). Corrie is mijn held(in) als het gaat om je belangeloos inzetten voor je medemens, de buurt, de wijk waarin je woont. Daarom verdient ze nu eindelijk eens een lintje!

BOULEVAARDER IN BEELD: ANTOINE UITDEHAAG

“Regisseren als avontuur waarbij de afloop niet vaststaat of hoe een regisseur door Europa trekt.”

Antoine Uitdehaag en zijn vrouw Mirjam Rovers ontvangen mij op een winderige maandagmorgen in maart in hun huis aan de Mathenesserlaan. Een mooie bovenwoning met authentieke details en zowel aan de voor- als aan de achterzijde een ruim uitzicht op prachtige bomen.

Een kennismaking in vogelvlucht

Antoine is nog maar net uit Berlijn teruggekeerd waar hij zijn regie van het stuk ‘Konstellationen’ in het Renaissance-Theater heeft afgerond. Antoine is afkomstig uit Den Bosch en noemt zichzelf een Brabander. Hij heeft in Utrecht Theaterwetenschappen gestudeerd en begon al snel met regisseren. Een zelfgeschreven stuk was destijds de aanleiding voor Toneelgroep Centrum om hem te vragen om in Amsterdam te komen werken. Een van zijn eerste producties was er een voor Poëzie Hardop met de legendarische titel: “Op die straat daar vliegt een cloot ende daer sal er nog een komen”.

Na verschillende regies bij toneelgroep Centrum werkte hij o.a. bij de Soepgroep, een groep die een van de eerste succesvolle voorstellingen voor kinderen maakte. Antoine woonde in die tijd in een tuinhuis achter een Amsterdams grachtenpand. Hij beschrijft het zelf als een romantische tijd met een zwervend bestaan. En dat onderweg zijn, reizend van theater naar theater en van stad naar stad, is altijd een onderdeel van zijn bestaan gebleven. Via een regie bij het Rotterdamse Fact – een opleiding voor jonge regisseurs – raakte hij betrokken bij het Ro theater. In de periode dat de nieuwe schouwburg

werd gebouwd, maakte hij samen met Jos Thie spraakmakende voorstellingen in Hal 4, die avond aan avond waren uitverkocht. Toen de Schouwburg klaar was en Antoine als artistiek leider voor vier jaar had bijgetekend, besloot hij in 1987 zich definitief in Rotterdam te vestigen. Sinds 1997 woont hij samen met Mirjam in het huis aan de Mathenesserlaan.

Je regisseert nu al ruim 35 jaar. Waar komt je inspiratie of drijfveer vandaan om wéér aan een nieuw stuk te beginnen?

Allereerst uit de tekst van het stuk: het literaire werk. Bij het lezen voel ik vaak intuïtief al: dit is het of hier heb ik niets mee. Ik zoek steeds naar andersoortige stukken: variërend in inhoud of in vorm of stijl. Al die verschillende stukken vragen van een regisseur specifieke vaardigheden. Een gecompliceerd literair stuk in Berlijn, een zomerkomedie in Amsterdam, muziektheater met Wilfried de Jong hier in Rotterdam. Afwisseling! Daarbij regisseer ik in veel verschillende steden. Dat betekent een andere taal, een andere cultuur en ook andersoortige acteurs. Het leven erom heen maakt het heel afwisselend: Berlijn, Amsterdam, Wenen, München, Rotterdam, Brussel... Als ik in Berlijn werk, denk ik Duits, praat ik Duits, eet ik Duits, kijk ik Duitse tv. Ik word al het ware één met die cultuur. Het is belangrijk dat de productie een avontuur is waarvan de afloop niet bekend is, niet van te voren vast staat. Dan vind ik het elke keer weer spannend om te doen! Inmiddels heb ik voldoende vakmanschap en ervaring om het tot een goed einde te brengen.

Is het werk van andere kunstenaars bepalend voor je ?

Jazeker. Bij voorbeeld de films van Woody Allen en de gebroeders Coen spreken mij aan. Zij hebben een manier van naar de werkelijkheid kijken waar ik mij mee verbonden en verwant voel. Hun films zijn psychologisch onderbouwd maar net over de top. Het is een vorm van ‘verheugd realisme’. Kunst geeft ons de kans om door het sleutelgat van de ziel naar binnen te kijken. Met kunst kom je onder de oppervlakte van ons dagelijks

bestaan. Daarbij is voor mij de balans tussen humor en weemoed altijd een belangrijke component, ook in mijn eigen werk. Uitvergroting is belangrijk, maar wel met nuancerings.

Wat is een regisseur : wat voor werk doet hij?

Je zou kunnen zeggen dat een regisseur de acteurs begeleidt bij het vormgeven van een door de toneelschrijver geschreven tekst. Dat betekent het interpreteren van de tekst: wat staat er nu eigenlijk ? Maar ook geeft de regisseur aanwijzingen hoe je die tekst moet spelen. De beweging op de scene, de kostuums, het decor, muziek: hij is verantwoordelijk voor het grote geheel en ook het kleinste detail. Hij is gedurende het repetitieproces eigenlijk een toeschouwer die voor zichzelf de ideale voorstelling maakt.

Je werkt onder andere in Amsterdam, Berlijn en Rotterdam. Hoe ervaar jij het werken in die verschillende steden?

Rotterdam is een lastige toneelstad. Het aantal mensen dat in theater is geïnteresseerd is niet heel groot. Het is dus niet eenvoudig om je publiek te vinden. Als kunstenaar moet je je daar van bewust zijn. Als je in een stad werkt moet je je ook tot die stad verhouden. Amsterdam is een totaal ander verhaal. Er zijn veel verschillende theaters en er is een groot aanbod. Negentig procent van de kunstenaars – en dus ook acteurs – woont in Amsterdam. Er zijn dus veel mogelijkheden voor kunst. Maar er is ook die groot-stedelijke arrogantie. Elke tweede bezoeker in een café in Amsterdam is kunstenaar. Dat is wel eens vermoeiend. Berlijn combineert dat eigenlijk. Er is heel veel theater, maar de stad is zo groot en er is zoveel méér dan dat – het is ook gewoon een grote ruige wereldstad. Juist de verschillen tussen die steden, het publiek, de acteurs, de cultuur maken het voor mij tot een uitdaging om op al die verschillende plekken te werken.

Ik bedank Antoine voor het interview en wens hem een succesvol zwervend bestaan met als middelpunt zijn huis op de Mathenesserlaan.

Antoine Uitdehaag is naast regisseur ook schrijver en dichter.

Mathenesserlaan twee hoog

In winters zie ik ijsberen in kamers aan de overkant een heftig gaan en afgaan minutenlang een leeg toneel

en plots een dramatische opkomst. Een beraamd bestaan, zo vol nietszeggende gebaren dat zelfs een kale winter, een overkant

een lang staren in tegenlicht niets naders kan verklaren. Genadig is het voorjaar als de trage toneelknecht

het doek dichttrekt in de platanen en ons opsluit in ons bedrijf, hen in het hunne. Zodat we weer een zomer lang aan ons lot

een beetje oefenen kunnen.

(Uit ‘Dak zonder huis’ – G. A. van Oorschot)

Kwart voor elf

Dan is het over en je struikelt over het applaus, de zoom van de voorstelling, de avond in. Ruisend

sluit zich de verslavende leugen en alles wordt weer hopeloos waar. En onwaarschijnlijk leeg lijkt het

gebaar dat avondvullend diep was.

(uit ‘De adem van de zaal’ - G.A. van Oorschot)

Pieter belt aan

Nieuwsgierig speurt Pieter Loef het Boulevardgebied door op zoek naar iets bijzonders. Op een vroege dinsdagochtend in maart wandelt Pieter over de Mathenesserlaan, bij nummer 432 blijft hij staan want voor de ramen hangen tekeningen, kunst... Misschien is er binnen meer te zien en Pieter belt aan.

FILOSOFIE OP DE DINSDAGOCHTEND

Anders naar de wereld kijken

Germaine Sanders nodigt mij uit om binnen te komen en zo begint mijn dag, met koffie en een kennismaking met de filosofische gedachtewereld van Germaine Sanders: "In onze cultuur bekijken we de wereld vanuit een vast standpunt, dat geeft overzicht en ordening, harmonie en evenwicht. In het Oosten - in Japan - kende men dit perspectief aanvankelijk niet en ging men er vanuit harmonie en balans te ervaren door in beweging te blijven. Hierdoor kijk je anders naar de wereld en daarmee naar de werkelijkheid om je heen, je kiest immers een ander vertrekpunt. Eind jaren 80 raakte ik gefascineerd door de filosofie van de Fractal Geometry van Benoit Mandelbrot. Bij Fractal Geometry is alles even belangrijk, alles doet er toe. De wetmatigheid van een stukje rivier zegt alles over de gehele rivier."

Opnieuw kijken en zien

Germaine's verhaal zet mij aan het denken en ik vraag mij af hoe dit alles heeft geleid tot de geboorte van De Nomadische Tekenschool. "De rode draad in mijn leven is hoe kan ik mij verhouden tot mijn omgeving zonder de strijd aan te gaan of in conflict te komen? Wat heb ik daarbij te bieden en wat kan ik bijdragen aan een betere wereld?! Ik kan mensen goed naar hun eigen werkelijkheid laten kijken, en tekenen begint met kijken. Het gaat mij in eerste instantie niet om het tekenen, maar om het anders kijken naar de wereld: opnieuw kijken en zien. En daarmee was de tekenschool geboren."

Nomaden

Ik ben nog wel nieuwsgierig naar de nomaden, waar zijn die in het verhaal? "Als je tekent doe je je ogen open, worden je zintuigen geprikkeld en komt je ziel tot rust. Je wordt je bewust van wat je onbewust al weet en dat stelt je in staat om meer uit jezelf te halen. Tekenen als een wijze om de werkelijkheid te benaderen. En dat brengt ons bij de nomaden, die blijven in beweging, benutten hun omgeving, maar put deze niet uit omdat ze steeds verder trekken. De tekenschool is het instrument, of trainingmiddel om in beweging te blijven om beter en effectief uit je onbewuste te putten. Op deze manier wordt het gebied van de eigen gedachten verruimd. Van daaruit komt het tot een nieuwe wisselwerking met anderen en met de omgeving."

Alertheid en rust

Germaine laat mij twee belangrijke symbolen van de tekenschool zien, de Haas en de Vos. "De Haas slaapt met open ogen en is alert. De Vos is een roofdier, hij moet weten wanneer hij moet toeslaan. Ze zullen waarschijnlijk geen innige vriendschap sluiten, maar kunnen wel veel van elkaar leren: alertheid en rust."

Germaine had al vroeg de ambitie om kunstenaar te worden, geïnspireerd door Joseph Beuys, die les gaf aan de academie in Düsseldorf, waar zij Bühnenbild (decorbouw) wilde gaan studeren. De studie werd uiteindelijk bouwkunde in Delft. Daarna vertrok Germaine naar Japan waar zij werkte als architect en zich bezighield met kunst.

De Nomadische Tekenschool geeft lessen, trainingen en doet aan coaching, klassikaal, bij mensen thuis en natuurlijk in de vrije natuur. Een bijzondere tekenschool met als motto: Tekenen is een manier van Denken. De Nomadische Tekenschool is de rollende rots waarop Picture your Business advies en training is gebouwd. www.pictureyourbusiness.nl

CALL010

21 mei 2017

Chambres d'amis Boulevard Rotterdam

Volgens het Sociaal en Cultureel Planbureau hebben we in 2050 meer kunst nodig. Naar de stellige overtuiging van de initiatiefnemers van onderstaand plan geldt dit NU ook al. Om ons staande te houden in de samenleving hebben we al millennia trainingsgebieden voor de geest – vergelijkbaar met fitnesscentra voor het lichaam. Een van deze trainingsgebieden is KUNST. Rene Gudde (voormalig denker des vaderlands) schrijft: '... in de literatuur kom je allerlei rare mensen tegen, gekke karakters, die je precies laten zien hoe je met emoties moet omgaan. In een veilige omgeving kun je karakterontwikkeling waarnemen, en dat is natuurlijk verdomd handig in een grote stad. Daar lopen zoveel mensen rond die je niet allemaal kent; dankzij KUNST kun je hun verscheidenheid aan emoties leren kennen. KUNST leert emotiemanagement, empathie, voorstellingsvermogen en inlevingsvermogen.' Zie hier het uitgangspunt voor onderstaand plan.

De boulevard heeft indrukwekkende huizen, maar de huizen in de straten die uitkomen op de boulevard zijn minstens zo interessant. Boulevard en zijstraten vormen een wandelgebied bij uitstek om een culturele Chambres d'amis* te organiseren. Deze chambres d'amis heeft als naam CALL010 (Chambres d'Amis Language and Life in 010). Pieter Loef, Rob de Moes, Lodewijk Ouwens en Pim Wiersinga zijn namens Stichting Boulevard de initiatiefnemers van dit evenement.

*chambres d'amis was in 1986 een initiatief op het gebied van de beeldende kunst in Gent van de directeur van het Gents Museum, Jan Hoet.

Wat kun je zien en horen?

Op 21 mei 2017, een zondagmiddag, wandel je met vijftien à twintig andere belangstellenden over de boulevard en haar zijstraten van het ene naar het andere pand waar je naar binnen gaat en op dat moment een dichter net het woord gaat voeren of een kwartet met een mooi stuk van Schubert begint of een toneelspeler een prachtige monoloog van Tsjechov voordraagt. Je gaat zitten, krijgt wat te drinken en luistert in een huiselijke omgeving naar wat geboden wordt. Vervolgens wandel je verder en na circa twintig minuten ga je een ander pand binnen en wordt er opnieuw iets cultureels aangeboden.

Een singer-songwriter, of een schrijver met een kort verhaal. Op deze wijze kun je genieten van vier uitvoeringen.

Bezoekers (maximaal 4 x 20) van dit evenement krijgen tegen betaling van € 10 per persoon voorafgaand aan het programma (op het centrale punt: IETY, 2e Middellandsstraat/ Heemraadsplein) een toegangsbewijs (gekleurde kaart) en wandelgids (met architectonische informatie over het wandelgebied). We beginnen om 13.30 uur en eindigen tegen 17.30 uur.

LOCATIE

Cruciaal in het CALL010 project zijn niet alleen de artiesten en het publieke, maar ook de bewoners en galeriehouders die hen de gelegenheid bieden om met elkaar in contact te treden; zo geven zij een geheel nieuwe inhoud aan de zinsnede 'tussen de schuifdeuren'. Een van de 'gelegenheidgevers' is Humphrey de Klerk.

De Klerk woont sinds 1998 op de Heemraadsingel. De hellende vloer van zijn huurwoning – met uitzicht op het (vaak dysfunctionele) watervalletje – ten spijt, hoopt hij hier nog jaren te blijven. 'Alle lof voor Drooglever Fortuyn, die deze singel en omgeving eind 19de eeuw heeft ontworpen.' 'Over het verleden van de Heemraad-buurt,' zegt Humphrey, 'zullen we het maar niet te uitgebreid hebben. Prostitutie, drugs, yuppen – we hebben het allemaal voorbij zien komen. Sinds Dora Dols het Heemraadplein opluisterde en mensen om zich heen verzamelde met haar verhalen, gebeurt er zo goed als niks meer. Maar er zijn mogelijkheden te over. Er hangt een goede sfeer. Voor zover ik ze ken, proef ik bij mijn buurtgenoten een sterk engagement met cultuur en kunst. En met de buurt zelf. Sympathieke mensen; maar druk in eigen kring.'

De Klerk leidt een gevarieerd leven – hij studeerde filosofie en stortte zich met hartstocht in het onderwijs, dat volgens hem anders en beter kan. 'Ook daar zullen wij het maar niet over hebben, zegt hij fijntjes.' Tegenwoordig is De Klerk onder meer actief als dj – zwaartepunt: jazz – en helpt hij kunstenaars met

audiovisuele presentaties; schrijver dezes is hem tot op heden erkentelijk voor het professioneel begeleiden van zijn optredens rond zijn romans – en hij is niet de enige.

Humphrey de Klerk vindt CALL010 een goed initiatief.

Waarom?

'Niet alleen smeekt deze buurt om speelse projecten, kunst is ook een belangrijk ingrediënt van de samenleving.'

Vertel.

'Kunst speelt zich af op het snijvlak van ratio en emotie. Ik hou van wetenschap en techniek, zie daar de mogelijkheden van, maar echte vooruitgang wordt er niet mee geboekt. Kunst nodigt mensen uit om zich los te maken van het eenzijdige ratio-verhaal, van tunnelvisies; op die manier kan er reflectie zijn – kunst als een spiegel van de samenleving. Of nee, kunst die de blinde ratio ter verantwoording roept. Tegelijk geven kunstuitingen – volgens een heel ander soort logica – vorm aan de menselijke emotie. Daar neem ik als 'gelegenheidgever' graag aan deel.'

_Er zijn 6 locaties met uitvoeringen _Er worden 5 routes met combinaties van 4 uitvoeringen geprogrammeerd _Gasten wandelen een van deze routes _Elke uitvoering duurt ongeveer 30 minuten _Hele route duurt bij benadering drie uur

OPTREDENDEN

Pieter Loef	poëzie
Raph de Haas	beeldende kunst
Sanneke van Hassel	proza
Paul van Soest	poëzie
Pim Wiersinga	proza
Bianca Boer	proza
Henk de Bont	popmuziek
Hans Wap	poëzie
Lodewijk Ouwens	poëzie
Codarts	klassieke muziek
Myrte Leffring	poëzie
Mark Boninsegna	poëzie

GENRE

INFO AUTEURS EN ANDEREN

Pieter Loef_ acteur, dichter, docent Codarts
Raph de Haas_ beeldend kunstenaar
Sanneke van Hassel_ schrijver
Paul van Soest_ acteur
Pim Wiersinga_ schrijver
Bianca Boer_ schrijver
Henk de Bont_ beeldend kunstenaar_ muzikant
Hans Wap_ dichter, beeldend kunstenaar
Lodewijk Ouwens_ dichter
Myrte Leffring_ dichter
Mark Boninsegna_ dichter
Rob de Moes_ filosoof, schrijver/dichter

Paul van Soest: 'De vonk, de energie is gebleven'

Misschien had hij hier 'de acteur' moeten heten. Want aan egogedoe heeft Paul van Soest een broertje dood. 'Ik vind het heerlijk om voor te dragen en op te treden, maar als ik dat alleen voor mijzelf doe,' benadrukt de acteur, 'is het niks. Ik doe het als herinnering aan Kees Francke.' Deze beeldend kunstenaar schreef gedichten of 'gezangen' voor PRIëM, zijn eigen 'tijdschrift zonder nieuwswaarde'. In 2002 kwam Cornelius Lein Francke, zoals zijn volledige naam luidt, om het leven na een val van een keukentrapje. Van literaire pretenties was Kees Francke wars; talent bezat hij des te meer. Wat schitterend tot uiting komt in het gedicht *Zelfpraat*:

[Als je dan toch tegen jezelf gaat praten een maatschappelijk aanvaardbare lichte vorm van het syndroom van Tourette kan je het net zo goed opschrijven](#)

[Maar pas op: eenmaal opgeschreven zullen de regels altijd tegen je worden gebruikt](#)

Francke en Van Soest zaten bij elkaar op school. Ze waren allebei actief in 'kunst en theaterdingen', en het was 1968. In die periode konden ze nachten achter elkaar doorbomen. Daarna bleven ze elkaar volgen; soms ook tijdenlang niet. 'Kees werd een kluizenaar,' vertelt Van Soest, 'die van zijn vaders erfenis leefde. Hij wilde naar Zeeland, waar hij roots had liggen, zoals hij het noemde. Maar hij ging naar noordoost Groningen (West-Mongolië); en na een paar jaar toch naar Zeeland. Nee, je kunt bepaald niet zeggen dat onze wegen parallel liepen.' Toch bleef er die vonk over en weer. In zekere zin zelfs tot op de dag van vandaag: in de gebundelde *West Mongoolse Gezangen* interviewt Van Soest Francke postuum.

OPTREDENDE

Hoe kwam deze uitgave tot stand?

Ik wilde in 2012 Kees herdenken met een uitgave van de *Gezangen*. Samen met Johan Everaers – in Mail Art kringen bekend als EverArts – is Franckes poëzie verzameld die verspreid was in nummers van PRIëM. Exemplaren van dit blad liggen niet voor het oprapen: Francke liet van elke editie zo min mogelijk exemplaren drukken.'

Hoeveel?

'Meestal zo rond de zes. Het 'dieptepunt' – tenminste, uit het oogpunt van iemand die naar minimumoplagen streeft – was een editie in een oplage van twaalf.'

Reserveren via secretariaat@boulevardrotterdam.nl

Vermeld uw naam en het gewenste aantal kaarten.

Betalen aan de kassa bij IETY (2e Middellandsstraat 27), € 10 per route contant.

Inloop en kaartverkoop vanaf 13.30 uur. Start eerste programma om 14.00 uur.

Eindtijd rond 17.30/18.00 bij IETY.

Hoe kwam deze uitgave tot stand?

De nummers van PRIëM, die tussen 1993 en 1998 het licht zagen, zijn niet allemaal meer gemakkelijk te vinden, vertelt Van Soest. 'In Johans collectie ontbraken nog 14 gezangen van de 100 en die had ik wél in mijn archief: zo is onze samenwerking begonnen.' 'Eigenlijk doet dit alles er niet zo toe,' benadrukt de acteur. 'Wat er toe doet is de energie. De vleugelslag van de vlinder die aan de andere kant van de wereld een storm veroorzaakt – die dingen. Dat we allemaal zijn aangestoken door Franckes gedichten – toen Michiel (uitgeverij Trichis) ze voor het eerst las sloeg hij steil achterover van Kees' talent... Dat die

stroom dan uitmondt in een prachtige bundel, en weer klank wordt als iemand er uit voordraagt. En dat ik dat mag doen...' Hij slikt iets weg. 'Dat ik dat mag doen is een eer!'

Kees Francke, *West Mongoolse gezangen 1995 – 1998*, © 2016 Erven Kees Francke en Trichis Publishing bv. Samenstelling en eindredactie: Johan Everaers en Paul van Soest. Laatstgenoemde draagt op zondag 21 mei 2017 voor uit deze bundel.

Rob de Moes/Pim Wiersinga

21 mei 2017

VU viert eeuwfeest (1917-2017)

In 1913 had de bedenker van het VU concept, Prof. Dr. S.R. Steinmetz (1862-1940) het eerste lesplan aan de Keizersgracht 708 in Amsterdam verwezenlijkt. Zijn ideologie:

'dat hij niets beters voor volksoontwikkeling en ware democratie kon doen.'

Een gevleugelde uitspraak:

'Minder onderdaan, meer burger.'

Het bleek een succesformule.

Andere steden in Nederland volgden spoedig.

Oprichting VU Rotterdam

Op 20 - 12 - 1917 werd op initiatief van Mr. W.C. Mees de Rotterdamse Volksuniversiteit opgericht.

De officiële opening vond op 12 januari 1918 plaats in de Doelenzaal aan de Coolsingel door burgemeester A.R. Zimmerman. De VU wintercursussen gingen een paar dagen later van start. De 26-jarige Ida van Dugteren werd door W.C. Mees als eerste secretaresse van de VU in Rotterdam aangesteld. In feite was ze de directeur, maar een vrouw werd zo niet genoemd in die tijd. Rotterdammers bleken leergierig en in het cursusjaar 1938/1939 waren er op duizend Rotterdammers zeventien die hier een cursus volgden. Amsterdam en Den Haag bleven steken op 6.1 en 6.8. In het jaar 1919-1920 telde de VU 4.006 cursisten. Ida deed haar werk voortreffelijk en kreeg van de gemeente de beschikking over Villa Hoboken ontworpen door architect J.F. Metzelaar. Deze villa werd later 'Villa Dijkzigt' genoemd vanwege haar ligging naast het Dijkzigt ziekenhuis (nu EMC). Ida werd ook secretaresse van de landelijke bond BNVU en de Radio Volks Universiteit RVU. Als waardering voor haar jarenlange inzet voor de VU werd ze in 1959 door Prins Bernard geëerd met de zilveren anjer.

In 100 jaar VU is veel gebeurd

Vele tienduizenden Rotterdammers die nu op leeftijd zijn volgden er een cursus. Huidige cursisten bezoeken de VU aan de Heemraadssingel 275 - 277. Ouderen gingen naar Villa Hoboken. Deze laatste locatie bleek in onderhoud te kostbaar. Het pand kreeg een nieuwe bestemming en werd het Natuurhistorisch museum. De huidige VU aan de Heemraadssingel is goed bereikbaar met metro, tram en bus. Het cursusaanbod is groot en betaalbaar.

De VU in 2017

Theo Ruijter bestuurt nu elf jaar de VU Rotterdam en geeft mij een rondleiding door dit monument. We staan in een fraaie art nouveau hal met glas-in-lood ramen en een wit marmeren vloer. Aan de wand een portret van Ida van Dugteren, getekend door Paul Citroen. Naast haar een portret van opvolgster Tinta Drost gemaakt door Clemens Zijlmans. In de statige vergaderzaal met eiken lambrisering lijkt het even of de tijd heeft stilgestaan, totdat mijn oog valt op een beamer die aan het plafond hangt. Theo vertelt dat het oorspronkelijk drie panden waren die gedurende de oorlogsjaren door de Duitsers werden gebruikt. Theo: 'De gevels van twee van deze panden waren in 1940 beschadigd geraakt en zijn toen vervangen door één gevel. Daarom lijkt het eerste stuk van buiten één pand. Het fraaiste van de drie panden is in 1902 gebouwd in opdracht van de heer Wilton (inderdaad, van de scheepswerven). Daarin zijn nog vele originele art deco details. De panden werden ten behoeve van de Volksuniversiteit in de jaren 80 doorgebroken en met elkaar verbonden.'

De Volksuniversiteit beschikt over 24 leslokalen plus een leskeuken met riant uitzicht op de brede, 30 meter diepe kruiden- en groententuin. Dat vormt op zich al een culinaire inspiratiebron. Theo: 'Op dit moment draait de VU goed. We hebben jaarlijks 4300 cursisten. Ik maakte een dieptepunt mee toen in 2011 de subsidie werd gestopt. We moesten gedwongen afscheid nemen van zeven medewerkers. De Volksuniversiteit draait sindsdien op 25 vrijwilligers en een klein vaste staf van twee full- en twee parttimers. Sinds zes jaar is er een dependance 'de Palmentuin' in IJsselmonde.

Overdag hebben we een speciaal programma dat gericht is op senioren. 's Avonds is de gemiddelde leeftijd tussen de 37 en 40 jaar. Verreweg het grootste aantal deelnemers komt voor een van de taalcursussen. Nederlands als tweede taal (NT2) is de grootste afdeling met 800 cursisten.

Tot slot een ode aan oprichter Seban Rudolf Steinmetz die met de resultaten van 100 jaar VU Rotterdam heel blij zou zijn. Chapeau!

Ada Hill

colofon

BLVD magazine verschijnt twee tot vier keer per jaar. Het blad informeert, enthousiasmeert en verbindt bewoners en bedrijven om en rond het gebied van Stichting Boulevard Rotterdam. Bewoners zijn van harte uitgenodigd bijdragen te leveren. Het copyright berust bij Boulevard. Reproductie na toestemming.

missie Stichting Boulevard Rotterdam is er voor iedereen die begaan is met leven, wonen en werken op de Mathenesserlaan, het Heemraadsplein en de Heemraadssingel en is alert op verstoringen van het woon- en werkklimaat in het boulevardgebied, bindt bewoners en ondernemers en ontsluit culturele initiatieven.

redactie Jeroen Deckers, Ada Hill, Pieter Loef, Rob de Moes en Relinde Noordegraaf

redactieadres
redactieboulevard@gmail.com

website
www.boulevardrotterdam.nl

foto omslag Luci Craamer

teksten Ada Hill, Pieter Loef, Rob de Moes, Nico Haasbroek

eindredactie Rob de Moes

vormgeving Anneke van der Stelt

druk DrukwerkMAX

verspreiding Vrijwilligers onder leiding van contactpersonen

telefoonnummers en internetadressen

Klachtentelefoon Buitenruimte
(Roteb, reinigingspolitie, graffiti, grofvuil)
0800 - 1545 / 14 010

Politie (spoedeisend)
112

Politie (niet spoedeisend)
0900 - 8844

Meld Misdaad Anoniem
0800 - 7000 (gratis) / www.meldmisdaad.nl

Gemeente Rotterdam
14 010 / www.rotterdam.nl

Gebiedscommissie Delfshaven
14 010 / gebieddelfshaven@rotterdam.nl
Postbus 70012, 3000 KP Rotterdam

Gebiedscommissie Centrum
14 010 / gebiedscommissies@rotterdam.nl
Postbus 70012, 3000 KP Rotterdam

Algemeen storingsnummer gas en stroom
0800 - 9009 (gratis) / www.gasestroomstoringen.nl

De boulevard heeft een Leesclub

Graag nodigen wij u uit om onze bijzondere leesavonden te komen bijwonen die wij recentelijk op de boulevard zijn begonnen.

Deze avonden worden georganiseerd in het kader van DE LEESCLUB VAN ALLES. Deze Leesclub is opgericht in Utrecht om het zorgvuldig en aandachtig lezen van papier te koesteren en te promoten.

Op de website <https://deleesclubvanalles.nl> kunt u hierover meer lezen. Vanaf eind maart zijn wij hiermee ook van start gegaan in Rotterdam.

Door de boeken via de website van De Leesclub van Alles te bestellen ondersteunt u via het Libris netwerk de lokale Libris boekhandels. In deze tijden van het opdoemende digitale All you can Read-concept (veel opscheppen, weinig verteren) lijkt het ons goed om deze close reading activiteiten gezamenlijk te ondernemen en te ondersteunen met 'expert-gasten'.

We zijn op 31 maart begonnen met een bijzonder boek: het veel bejubelde 'De uitweer' van Amy Liptrot. 'Ik was een meisje van een boerderij op een eiland en twaalf jaar later word ik wakker in een Londense afkickkliniek'.

Trouw recensent Marijke Laurens kwam uitleggen waarom zij dit als 'Leeshoogtepunt van 2016' beschouwt. Ook VPRO-boeken had Amy Liptrot al te gast en haar optreden is te zien op <http://bit.ly/vproAmy>. Wat ons bij de close reading opviel is hoe het universum van Liptrot parallel loopt aan dat van Jack Wouterse uit de Ro Theater voorstelling 'Slaaf' (zie <http://bit.ly/intSlaaf>). Aan deze twee exemplarische innerlijke verkenningen ligt blijkbaar iets universeels ten grondslag.

Lees, onderzoek en denk met ons mee. Of zoals Jack Wouterse in een interview over 'Slaaf' zegt: 'Je snapt waarom je naar de sportschool moet, om je lichaam te onderhouden. De rol van de kunst is net als een boek lezen, het gezond houden van je hoofd en van je hart.' De volgende leesclubavonden vinden plaats op 25 april en 23 mei. Wij houden u op de hoogte.

Hans van Dam

De Leesclub van Alles houdt elke maand een Leesclubavond in Rotterdam. Op deze avonden staat telkens een boek centraal, wisselen fictie en non-fictie. Een live-event start met een inleiding van een deskundige, de gast. Deze gaat vervolgens in debat met de moderator. Na een pauze is er gelegenheid voor het publiek om vragen te stellen, te discussiëren en gedachten te delen over het boek van de avond.

Tickets zijn uitsluitend online te koop. De prijs voor reguliere tickets is € 11,50. Er zijn ook studenten tickets beschikbaar á € 6,50. Beide tickets zijn inclusief twee drankjes.

Bestel je tickets op www.deleesclubvanalles.nl
Adres van de avonden: Mathenesserlaan 243, 3021HC Rotterdam.

DICHTERLIJKE VRIJHEDEN

“Wees een flinke knappe meid, die in bange uren, altijd door de appel bijt, ook al is ‘t een zure.”

Ik denk dat mijn eerste herinnering aan poëzie is terug te voeren op dit rijmpje uit een van de poëziealbums op wat toen de lagere school heette. Via de paplepel zal de poëzie ook in Sinterklaasgedichten (Sint heeft uren zitten denken wat hij jou nu eens zou schenken) en kerkgezangen (Daal Schepper, Heil'ge Geest, daal af! Uw adem, die ons 't aanzijn gaf) tot mij gekomen zijn. Als tiener werden een paar gedichten van mij in de NRC en weekblad De Groene gepubliceerd en op de Pedagogische Academie moest ik de *Mei* van Herman Gorter grotendeels uit mijn hoofd leren en in Purmerend in een zaaltje met sociaaldemocraten voordragen.

Hoewel ik van poëzie houd, vind ik het moeilijk om de dichtkunst zelf onder de knie te krijgen, op zoek naar een eigen stijl en vorm. Enige tijd gelden schoten mij de volgende zinnen te binnen: *'Het gedicht werd geopend. Daarna werd het weer gedicht.'* Leuk wellicht, maar wanneer leidt zo'n inval tot een perfect gedicht? Behalve gedichten lezen en voordragen, heb ik ook veel gedichten proberen te schrijven, maar ik was nooit echt tevreden met het resultaat.

Over mijn vader:

Vreemd was hij wel

*Hij at onderweg Mars-repen, die hij eerst in kleine plakjes sneed
Kon heel verdienstelijk lasso werpen
Liet door assurantiemannen ansichtkaarten van blote vrouwen naar zich sturen
Las dagelijks stiekem in een restaurant op weg naar zijn werk De Telegraaf
Was verslaafd aan patience en smokkelde daarbij voortdurend
Vertelde schuine en andere moppen
Zei steeds na het eten: 'The lord be praised, my belly is raised'
Deelde zijn kinderen dagelijks een totem uit voor goed gedrag
Riep tegen de neefjes en nichtjes: 'Eija oeja, eija, eija, oeja'
Wilde bij zijn afscheid het verzekeringswezen nationaliseren
Werd te vroeg van de intensive care gehaald*

Wat zou daarvan in het nageslacht doorsijpelen?

Nico Haasbroek was ondermeer buitenlandcorrespondent, oprichter en hoofdredacteur van RTV Rijnmond en hoofdredacteur van het NOS Journaal. Hij doceerde een aantal jaren aan de Universiteit van Amsterdam en recent is zijn nieuwste boek *Nico's Nieuws* verschenen (www.nicohaasbroek.nl). Hij woont op de Mathenesserlaan en is altijd op zoek naar een nieuw verhaal.

De laatste jaren verdrijf ik ongemerkt nogal wat tijd en verveling met deze bijzondere kunstvorm. Ik kan u aanraden dat ook te doen. Onderweg in de trein of als ik alleen in een eet- of drinkgelegenheid vertoef, schrijf ik vaak op stukjes papier die ik in mijn zak heb gestopt, losse woorden, gekke zinnen, invallen en beginnen van gedichten.

Ik lees van alles: Remco Campert in de Volkskrant, de gedichten in het Hollands Maandblad, het oeuvre van Drs. P, maar ook de bloemlezing en het eigen werk van Ilya Leonard Pfeijffer. Om wat recente voorbeelden te noemen. Heerlijk om in die raadselachtige wereld te vertoeven. Zelf probeer ik ook gedachten in poëzie te verwoorden. Zie de probeersels hier onder. Het stelt nog niet veel voor, maar kan het er mee door? Ik houd mij aanbevolen voor uw kritiek.

En:

*In lege dagen
rijden bussen voorbij
is het weer wisselvallig
worden pakjes voor burens bezorgd
stuurt de fiscus aanslagen van 8.00 euro
vliegen honden joggers aan
en slaan gedachten op hol.*

*Koop ik zuivel en volkorenbrood
neem de telefoon niet op
slik een paracetamolletje
wacht op een rode aas of een zwarte heer
laat het non-nieuws aan mij voorbij gaan
kijk naar de kale takken aan de bomen
en lach het leven toe.*

